

Ἐπίσημος, ἐπίσημος, Γζώρτζη γιατί κ' ἄσκη,
ἐπίσημος, και τώρα
μιά νέα κανταδόρα
σὲ στεφανώνει Νίκη.

Σήκω πρὸς ἰκιοτήριον τοὺς φίλους σου νὰ πείθῃς,
καὶ μὲ τοὺς ὅμοιους τοὺς ἐφρείς
τὸν Λαπαθιώτη δὲν θά βρῆς,
γιατὶ τὸν ἐπολέμησες σὰν ἄγριος Λαπίθης.

Ὅλοι σὲ καμαρώνουν,
ξύπνα μὲ γέλιο,
φόρο δὲν θά πληρώνουν
σὰν πρὶν τὰμπέλια.

Κάνε καὶ τοῦ Θανάση
τόσα θελήματα,
κ' αὐτὸς θά μᾶς χορτάσῃ
μ' ἀμπελοκλήματα.

Ξύπνα, τρανὸ κεφάλι
καὶ πρῶτο κ' ἔπατο,
καὶ μπροστὸ μὲ τὸν Ράλλη
ἔβγα περίπατο.

Φίλα τοὺς ἄδερφοὺς
καὶ τὰ κοπάδια,
καὶ πᾶς πᾶς τοὺς Κορφοὺς
θά πᾶς γιὰ Λάδια.

Καὶ πᾶς χαρῆτε, φίλοι,
μὲ νήες φιλιμπουρα...
ἐγώ μαι τὸ σταφυλί
καὶ οἰς τὰ τσάμπουρα.

Ὁ Κόντες ἔτσι μῆθος, κ' ὁ Ράλης, κωμωδία,
σὰν χεϊμαρὸς ἀκατάητος τὰ πάντα παρασέρσει,
κ' ἀνάβουν ἔξαρνα πυρὰ
καὶ τέτοια λέγει τρομερά:

Θυμὸς τοῦ Χρυσομάλλη γιὰ τὸν Μικρομυζάλη.

Μὴ στένης Ἄγγελόκουλε, βοήθησέ με, Στράτο...
δὲν θέλω τὸν συμπέθερο... πρέπει νὰ πῶ κατὰ.
Βοήθη, Κόντες μου, καὶ σὲ μᾶζεψε τὸ μαλιό σου,
κ' ἔλα μαζί μου ρίξε τὸν, ἂν θέλῃς τὸ καλὸ σου.

Κι ἂν δὲν σκοπιέσαι γι' αὐτὸν καὶ δὲν σὲ μέλει τόσο,
βοήθη τὸ πολίτευμα τοῦ ἐλέγουν νὰ σόσω.
Τὴν δύναμι σου χάρισε σ' ἐμὲ τὸ παλλημάρι
καὶ πᾶς γιὰ τὸν συμπέθερο πᾶς πρέπει νὰ τουμπάρῃ.

Γιατὶ γιατί μὲ πολυμῆ κρημμένος σ' ἐταφῆρα
τοῦ τρομεροῦ Θανάση;
ἐμπρός ἢ γλώσσας νὰ γενῶν σὰν δίκωκα μοχαίρα
κ' ἢ μῆγιν νὰ ξεσκίση.

Χόλια κομμάτια κάνετε τὸ τεῖχος τοῦ Λοκροῦ,
ὅπου μὲ χρώμα κρᾶντο τῶφαι ἀπὸ μικροῦ.

Ἐμπρός, παιδιά τῆς μάτσικας, κ' ἄς παῖξῃ μᾶς ἡ μουζικὰ,
ἐμπρός νὰ κομματιώσωμ τὰ ταῦτη τὰ μουφιολόγια.

Βοήθησέ με, Γζώρτζη μου, τὰ δόντια μου νὰ τρῶς,
κ' ἔλα νὰ γίνῃς σκάλα μου ν' ἀνέβω νὰ τὸν ρίξω.
Δὲν θέλω κ' ὁ συμπέθερος ἐκεῖνο ποῦχα νάμῃ
γιατὶ μοῦ παρακάθιος καὶ τοῦτος σ' ἐτὸ στομάχι.

Δὲν κάνει γιὰ Πρωθυπουργὸς καὶ γιὰ καθαροκῆρη,
αὐτὸς, παιδιά, μοῦ φαίνεται σὰν ἕνας μουσαφιῆς.
Μῆτε μορσὲ καθὼς ἐγὼ
νὰ κᾶν ὀικονομία,
καὶ νὰ περᾶσῃ μ' ἐν ἀγῶ,
καὶ μὲ πατάτα μία.

Τὸ τεῖχος κομματίζετε, ποῖναι ψευταῖς γεμάτο,
φωτᾶ σ' ἐτὸ τόπος, βοᾶτε σὰν Ἄτυνα, σὰν Ἑραστεια,
κ' ἀπάνω τους, μορσὲ παιδιά, καὶ ρίξετέ τους κάτω
μὲ τῆς ἀστυλείνας των καὶ μὲ τάνθρακα σβῆστα.

Ἐίπεν αὐτὰ μεστὸς δργῆς καὶ πάθος διαπύρου,
καὶ πρόβατα κ' ἔριφρα
σ' ἐτὸ μεταλλεῖα ριχτήκαν μαγνητικὸ σιδήρου,
πρὸ πάντων σ' ἐτὸ Σέρφια.

Κι εἶδα σὲ νέους Πακτωλοὺς τὸ κράτος πᾶς ἐπύγη,
ὁ δὲ Θανάσης τὸν λαὸν σὰν Μουστῆς ὠδήγει
παινώντας πρὸς τὴν Σέρφον, ἐπαγγελίας γῆν,
καὶ ἠθουαῶν πηγῆν.

Πένητες μετὰ πλουσίων ἄλληλευτάζοντο,
μὰ κ' εἰς ἀμυγκας μεγάλους τοῖσπου ἀπιστάζοντο,
καὶ τὰ δύναν σ' ἐκείνους ποῦ φωνάζου γιὰ ψωμί,
κ' ἦθετο καθεὶς θύλα κ' ἀπὸ τοῖσπου ζουμί.

Ὁμοις ἐπευσα κ' ἐγὼ πρὸς τὴν Σέρφον φρετήσης
κ' ἦλα τώρα, Περικλῆ, καθὼς πάντα νὰ μὲ δεῖξης.

Καὶ κερμάτια ποικιλίας,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Εἰς τὴν Νέαν τὴν Ὀργῆν λειτουργοὶ μὲ τᾶς ἦδη
ἐφημεριδοσκῆσιον τοῦ Κοσῆ Καραγαλῆδη,
ποῦθε ἤλην ἐργασίας καὶ τοῦ κόβει τὸ κεφάλι...
ἀριθμὸς σαρανταπέντε, Μείδιον ὁδὸς μεγάλη.

Σήμερα λοιπὸν σ' ἐτὸς τρεῖς θά περᾶθῃ πρὸς τὰπάνω
τοῦ Βαρόνου Δε-Κατέρς τὸ γνωστὸ τερατολόγια.

Μέγα Περιόδιον Φιλοκάλης Πηγαλόης
τελειώτερον πολλῶν παρομοίων τῆς Εὐρώπης.
Εἶκοσι καὶ δύο χρόνους τέρας τὰς συνδρομητῆρας
καὶ διδάσκει χίλια τόσα τὰς ἀληθινὰς κυρίας,
Κι εἰς Ἄμροικη κ' Ἀσίαν κ' ὅπου κ' ἐνὰ μόνον οἶα,
ποῦ μῶσον Ἑλληνοῦ,
ἢ Φιλόκαλος πρὸς ἑλς διακρούσος κηρύττει
πᾶς προκόβουν οἰκτιὰ.
Ἄλφ Ἀλεξιάδη, μέγας τῆς φιλοκαλίας μύστης,
εἶναι κ' ὁ διευθυντῆς τῆς
ἄξις πολλῶν ἐπαίων καὶ ὁμοίων ἐργαζίων,
μὲ φιλόκαλα Γραφεῖα παρὰ τὸ Ταχυδρομείον.